

ΣΑΡΑ ΠΑΡΝΤΟΞ

συμπαράση του Ντομενίκο Σκαρλατι του μαρ-
 ρόκ. Θέλοντας ασπασο να δοκιμάσει και τον ή-
 χο της κλασικής περιόδου, γύρισε στο στούντιο
 όλα τα έργα για πιάνο του Μότσαρτ και του Μπε-
 τόβεν. Το 2000 του δόθηκε ηχητικά ο τίτλος του
 προέδρου της Ένωσης Μουσικών Αδελφών Τσικο-
 λίνι που έχει σκοπό την οργάνωση πολιτιστικών
 και μουσικών εκδηλώσεων. Υπερδραστήριος,
 όντι περι τα εκπαινήματα πενήντα κοντέστρα το χρο-
 νο, ταξιδεύοντας ολομόναχος.

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

Με τον τρόπο του Τσικολίνι

Παρακολουθώντας την πρόβα του πιανίστα στο Μέγαρο Μουσικής

Εξοκρίζο κανέναν. Τους αγαπώ όλους». Όμοις, θμηται με νοσταλγία τη συνεργασία του με τον Δημήτρη Μιτροπουλο και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Νέας Υόρκης, σαν ανεπείραξαν στο «Κοντσέρτο για πιάνο» του Νορβήγη συνθέτη Εντβαρντ Γκραγκ. Και με ποιος δεν συνεργάστηκε, όλοι τους «επεί τεράσια» του παρελθόντος: τους Φορτενγκλέρ, Ανεσπρί, Μίνχ, Ερική Κλάιμπερ, Πέρνι, Μέρτριν, Μόντε, Πλάσσον.

Δεν κρύβει την αγάπη του για τους νεούς, τους οποίους γενναϊοδώρα φροντίζει: το περσινό του από το Κονσέρτατορά του Παρίσιού (1971-1989) ήταν γόνιμο, καθώς δημοφώνος μαθητής, οι «οποιοί κρινονται πρώτα από το καλλιτεχνικό τους αποτέλεσμα και έπειτα η δημοσιότητα. Σήμερα, οι διακοσμητικές εταιρείες, οι οποίες λειτουργούν με όρους οικονομικούς, προβάλλουν πρώτα τα πρόσωπα των εκτελεστών και αφού γίνουν γνωστά τα πρόσωπα τους, κρινοται για τις επιδόσεις τους».

Παρά την κλίση του στους Γάλλους, στους οποίους διαρκώς επανέρχεται, όπως στον Ντεμισί, παχοφώνως τη πιανιστική αίστητά του, ό- μνεί στον Καυλανο Ισαάκ Αλμηνέβ και στο

καριούς των χειρών είναι περαμένα ίσια βρα- χύλια (όλο στο δεξί) που καθώς ακουμπάει τα πλάκτρα κουνουνίζον. Μία βέρα στον παρά- μεσο του δεξιού χεριού, ένα δαχτυλίδι στο μικρό δαχτυλο του αριστερού και ένα περατικό σκου- λαρικό στο αριστερό αυτί, ολοκληρώνουν την «Κομξίον Τσικολίνι».

Γεννημένος στις 15 Αυγούστου του 1925 στη Νάπολη της Ιταλίας, «δεν βρική εμπόδια από τους γονείς μου για να ακολουθήσω τη φυσική τριαν να αφοσιωθώ στο πιάνο». Ελκει την κα- ταγωγή από την Πάρμα του Βορρά, εν τούτοις έ- χει πολυγραφώφθει Γάλλος, από το 1949: ως Μαργκερίτ Λονγκ - Ζακ Τυμπο, Ηθνη, από τη δε- καετία του '50, ανακαλύπτει τον προφήτη του

Ιθου αιώνα Ερική Σατι, όπως τον χαρακτηρίζεται, τον οποίο παχογράφει για την ΕΜΙ. Όταν συμπε- ρα, του ζητάς να ξεχωρίσει συνθέτες, στους ο- ποίους αφοσιώθηκε, όπως τους Σαμπιριέ, Φορέ, Σεν - Σανς, Ραβέλ, Ντεμισί, Ντεοντά ντε Σε- βερικ που ανήκουν στο λεγμενέπτον της γαλ- λικής μελωδικής γραμμής, σου απαντάει: «Δεν

Ο ζωντανός θρόνος, η ζώσα ιστορία της πιανιστικής φιλολογίας των τελευταίων πε- νήντα ετών, ο Ιταλός Αδελφ Τσικολίνι ταυτίστηκε με την ερμηνεία των έργων του Ερική Σατι. Οπόσο σπη χθεσνοφρεδινύ εμφανιστή του στο Μέγαρο Μουσικής, ερμηνεύσε δύο νυκτε- ρνά και μία σονάτα του Φρεντερικ Σοπεν και παραφράσεις και μεταγραφές του Φραντς Λιστ που έχουν την αφειρία της σύνθεσης τους στο λαρικό θεατρο (Βέρντι, Βάγκνερ, Ντιοντιέτι).

Νωφότερα, το ηρωϊ παρακολούθησε σε ηφο- βη στην Αίθουσα Φίλων της Μουσικής αυτό το νεανικό μωλό και πνευμα που προδίδεται μόνον από το όσμα του ογδονιάχρονου. Μαλλών μικροκαμωμένος και κάμπουρασιμένος, καθώς παίζει, φαίνεται, σαν να είναι ενσωματωμένος στο πιάνο. Τα δαχτυλα του κινεύουν και απο- χαίβουν απαλλάσια το κλαβιέ, ενώ σε κάποια σημεία τη μελωδία μορφοποιεί. Σε μικρή ανά- παλλα ακουμπάει το κεφάλι του σαν να προσευ- χεται: το όσμο κεφάλι έρχεται σε αντίθεση με το μωρό του οργάνου.

Φορτάει μια κατακήρητη μπλουζα, παντελόνι και αθλητικά παπούσια τελευταίας μόδας, στους